

Indenrigsminister *Hans Hækkerups* svar (2. marts 1966):

Jeg må desværre meddele, at valgloven ikke åbner mig nogen mulighed for at sikre, at de pågældende kan afgive stemme, da der ikke haves hjemmel til at fravige de regler, der gælder for stemmeafgivningen.

Efter den kommunale valglov skal stemmeafgivningen ske ved personligt fremmøde enten på det for afstemningen fastsatte afstemningssted eller på et folkeregister; på sidstnævnte sted kan de vælgere, der ikke eller kun med uforholdsmæssig vanskelighed vil kunne indfinde sig på afstemningsstedet inden for de for afstemningen fastsatte tidsfrister, afgive stemme. For at afgive stemme må vælgerne altså indfinde sig enten på afstemningsstedet eller på et folkeregister; herfra kan ikke dispenseres, og de vælgere, der er udelukket fra at kunne indfinde sig på et af de nævnte steder, eksempelvis fordi de ikke må forlade en med mund- og klovsyge smittet ejendom, har ikke nogen mulighed for at afgive stemme den 8. marts.

Jeg vil dog hertil gerne føje, at medens afspærringen af smittede ejendomme tidligere var af en længere varighed, er dette ikke længere tilfældet. Tidligere var det sådan, at afspærringen først kunne ophæves, når den syge besætning var helbredt og der derefter var foretaget fornøden desinfektion af den smittede ejendom, og derfor var afspærringen af længere varighed. Da de veterinære myndigheder imidlertid nu beordrer de smittede besætninger slået ned straks efter, at sygdommen er konstateret, vil en desinfektion af en smittet ejendom kunne påbegyndes umiddelbart efter, at nedslagningen har fundet sted; og så snart desinfektionen er tilendebragt, kan afspærringen ophæves.

For de ejendomme, der hidtil er blevet ramt af mund- og klovsyge, kan det således forventes, at afspærringerne vil være ophævet inden valgdagen, den 8. marts; og kun såfremt der i de nærmeste dage konstateres nye tilfælde af mund- og klovsyge, vil der på valgdagen findes afspærrede ejendomme, hvis beboere ikke kan afgive stemme. Det kan således ikke udelukkes, at der på valgdagen vil være ejendomme, der er afspærret på grund af mund- og klovsyge; men selv om jeg gerne ville sikre beboerne

adgang til at stemme, så har jeg ingen hjemmel hertil.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Chr. Madsen* til handelsministeren:

„I hvor stor udstrækning bremser kreditstramningen ydelse af statsgaranterede lån ifølge lov om egnsudvikling?”

Er de nordjyske amter (Thisted, Hjørring og Ålborg) særlig hårdt ramt?

Vil projekter, der indsendes til egnsudviklingsrådet, blive standset på grund af den førte lånepolitik?”

Skriftlig begrundelse:

Efter lov om egnsudvikling kan der til områder af landet, som med hensyn til industriel udvikling står tilbage for det øvrige land, ydes statslån til opførelse af ejendomme til erhvervsformål og lån til erhvervelse af industriarealer.

I egnsudviklingsrådets foreløbige beretning, for tiden 1. september 1964 til 31. august 1965, er der for finansåret 1965-66 kun nævnt et beløb på 14 mill. kr. til erhvervsbygninger, intet til erhvervelse af industriarealer.

Denne meget lille økonomiske indsats over egnsudviklingsloven hjælper ikke områder, der er industrielt underudviklet. Der skal mange flere penge til.

Kreditstramningen og statens tilbageholdende økonomiske politik har afløret de økonomisk og industrielt mest svage områder. Disse områder må kunne forvente, at egnsudviklingloven udnyttes fuldt ud. Lovens formål er jo at hjælpe tilbagestående områder. Bankernes generelle kreditstramning modarbejder loven.

Statslån i stort omfang, eventuelt med rentelettelser, som loven giver muligheder for, og en aktivisering af lovens øvrige bestemmelser vil kunne ændre forholdene i de nordjyske amter.

Den arbejdskraftreserve, som findes i Nordjylland, skal bruges. Samfundet har ikke råd til at lade være. Netop nu har vi behov for at placere virksomheder i egnsudviklingsområder, således at den resterende arbejdskraft inddrages i produktionen.